

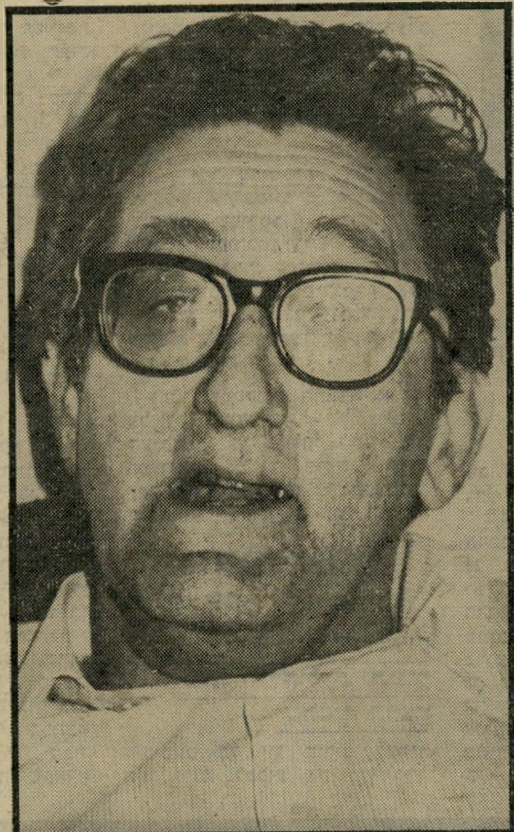

מרים לווינגר:
.. פס על העולם
הזה ועל טיים!"

חברת הכנסת גאולה כהן אמרה לי: טלפני לרבנית לווינגר, דברי איתה. היא גרה בלב חברון ומהלכת לבדה בשוק, ללא מורא וללא פחד. שמעתי לעצתה של הח"כית וטילפנתי לרבנית. עד שהשגתי אותה שוחחתי עם בנה ובתה, שסיפרו לי כי הרבנית עסוקה מעל לראש בביתה החדש, שאותו היא מחלקת עם עוד שתי משפחות. הבן סיפר לי כי הבית הומה אורחים חיושבים בסוכה, והרבנית משרתת אותם. כשניגשה לטלפון ביקשה לדעת איזה עיתון אני מייצגת. כשאמרתי "העולם הזה" היא כמעט שטרקה לי את הטלפון. אחריכך הוספתי את שמה של גאולה כהן כמליץ-יושר. הרבנית אמנם לא טרקה לי את הטלפון, אך זה מה שאמרה לי:

יש שני עיתונים שאני שמה עליהם פס. על העולם הזה ועל הטיים מגאזין. הם כבר יודעים ויותר לא מטלי פנים. אני מקווה שגם את לא תטלפני יותר.

● טוב, לפחות אנחנו בחברה טובה.

מרדכי וירשובסקי:
.. שידורי רדיו הם שרות
גם ביום הכיפורים!"

חבר-הכנסת מרדכי וירשובסקי מנה, עם היוודע דבר הרצחו של אנוור אל-סאדאת, אל יושב-ראש הני הלת רשות-השידור, הפרופסור ראובן ירון, ודרש ממנו להפעיל את שידורי הרדיו ביום-הכיפורים.

● **חבר-הכנסת וירשובסקי, אתה אדם מאמין?**
אני לא אדם דתי, אך בהחלט יש לי אמונה משלי.

● **אינך חושב כי דרשותך להפעיל שידורי רדיו ביום-הכיפורים היתה פוגעת מאוד באני שים שהיום יקר להם מכל?**
אני לא התכוונתי לפגוע ברגשות אנשים דתיים. אלה ממילא לא היו מקשיבים לרדיו. הם היו נמצאים בבתי הכנסת. הרי לא דרשתי רמקולים בראש חוצות, אלא רדיו בתוך ביתו של אדם. אני בהחלט חושב שביום-הכיפורים זה, לאור המתת ששרר במדינת-ישראל, התקבל על הדעת שיהיו שידורי-רדיו. זהו שירות המגיע לאורח הישראלי.

● **בתקופת מילחמה ובתקופה של פיר קוח-נפש נהוג להפעיל שידורי רדיו. רצח אל-סאדאת נחשב בעיניך פיקוח-נפש?**
לא צריך להיות פיקוח-נפש טוטאלי, או מצב מיל-חמה, כדי להפעיל שידורי-רדיו ביום-הכיפורים. היה מתח גדול. כולם היו חרדים.

● **מיסטר אורחים פנו אלי כדי שאעשה להפעלת הרדיו, ואני פניתי לפרופסור ירון. למה אורחים ישראליים צריי כים להקשיב לתחנות רדיו זרות ולקבל אינפורמציה מהן? הם הרי סומכים על קול-ישראל. לא היה נגרם נזק לאיש אם היו מופעלים שידורי-הרדיו.**

● **מה היתה תגובתו של פרופסור ירון?**
הוא לא התלהב מההצעה. הוא אמר לי שיתיעץ עם חבריו.

● **הוא לא שלד מכל וכל את האפשרות?**
לא, בהחלט לא!

● **מהו יחסך ליום-הכיפורים?**
להבדיל מתישעה-באב, שבו אני חושב שזה ממש מגוחך שלא משמיעים מוסיקה, משום שהאבל מוגבל לקבוצה קטנה מאוד. אני לא יוצא במילחמת קודש נגד יום-הכיפורים. אני יכול לחכות עם המילחמה הזו עוד כמה שנים. זה לא קריטי.

גאולה כהן:
.. מצידו סאדאת יכול
היה לחיות עד 120!"

אמרו שחברת-הכנסת גאולה כהן לא יכלה להסתיר את התרגשותה ואת שימתה כשהתבקשה להגיב ברדיו על הרצחו של הנשיא אנוור אל-סאדאת. ביקשתי את תגובתה של חברת-הכנסת כהן ושאלתי אותה:

● **האמנם שמחת כשנודע לך על הרצחו של אל-סאדאת?**
שמחתי? מי אמר לך דבר כזה? אמרתי שאני מאוד מצטערת על מותו, שהיתה כאן טרגדיה אנושית. מיסכן מאיר פעיל — עוד לפני ששמע את תגובתי כבר אמר ששני גורמים ישמחו למותו של סאדאת, "האחים המוס" למים" והתחיייה, אבל הוא טעה.

● **אף אחד לא שמח, אני בטוח שלא! מבחינת העם המצרי נפל מנהיג גדול. הלוואי שלנו היה מנהיג בשיי עור קומתו של סאדאת. מצידו, סאדאת יכול היה לחיות עד מאה ועשרים שנה. לא סאדאת היה הבעיה, אלא ממשלת ישראל.**
אני לא יכולה להשתחרר מהרושם הטראגי של מותו דווקא ביום-הכיפורים, כשאמהות שכולות מתאבלות על קיבורת בניהן. אבל בכלל לא שמחתי, אין על מה לשמוח. אני מכבדת את האיש על אומץ-ליבו.

● **מה דעתך על תגובות הושימחה של כמה נשים בהתנחלויות, כפי שראינו בטלוויזיה?**
לדעתי אנשי ההתנחלויות היו מאופקים מאוד בתגור בותיהם. היתה שם אשה אחת שאמרה שבאותו רגע שבו נודע לה על הרצח היא שמחה. אחת מכולם! כל היתר היו מאוד מאופקים. להיפך, נדהמתי ממידת האיפוק. אני הרי פוליטיקאית, ואני נדרשת לאיפוק. אבל המתנחלים — איש אינו דורש מהם איפוק, והם באופן טיבעי לא שמחו. אל תשכחי שאלה הם אנשים המחונכים על "בנפול אויבך אל תשמח". תאמיני לי, הלוואי שאנשים היו מתנהגים כשנרצחו חמשת בחורי-הישיבה בחברון כמו שהמתנחלים התנהגו כשנרצח סאדאת. ובכלל, מה הצביר עות הזו? כל אס שבנה נפל במילחמת יום-הכיפורים יש לה הזכות לשמוח! סאדאת סידר אותנו במילחמת יום-הכיפורים, ואסור לשכוח את זה!

● **מתי את עוברת לגור בימית?**
אחרי סוכות. שכרתי שם דירה.

● **ובאמת תגורי שם?**
כן, שלושה ימים אהיה בכנסת ואת יתר הימים, שבהם נהגתי לשהות בביתי בתל-אביב. אבל בימית, תבואי לבקר אותי שם כדי שתראי מה אתם רוצים שנחזיר.